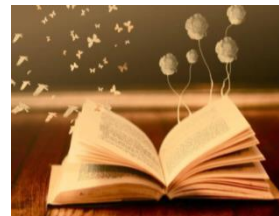

CONCURSUL „ARIPI DIN CUVINTE”

- Ai de rezolvat exerciții care îți vor oferi ocazia să folosești ce ai învățat și ce știi din experiența ta de lectură și de viață. Citește cu atenție fiecare subiect și scrie rezolvarea conform cerințelor indicate.
- Vei primi 10 puncte din oficiu
- Timp de lucru – 2 ore
- Mult succes!

Citește cu atenție textul următor, apoi rezolvă sarcinile de lucru:

„Demult, tare demult, în vremurile când oamenii călătoreau călare pe unicorni, iar zânele croșetau flori din fire de curcubeu, exista un regat mare, în care toți locuitorii trăiau de sute de ani în pace și armonie atât cu vecinii, cât și cu natura. Acest regat se numea Regatul Verde. Ei consumau doar atât cât aveau nevoie, niciodată mai mult, întrucât știau că respectarea Mamei Natură era secretul fericirii lor. Acest regat minunat era condus de un rege drept, înțelept și iubitor de oameni și natură. Numele său era Regele Lumină, căci mintea sa iscusită și inima lui luminoasă îi îndrumase de-a lungul timpului în direcția bună.

Într-o bună zi, soția sa, Regina Blândețe, a adus pe lume un fiu, frumos, cu părul de aur și fețișoara ca din lapte. Tare drag era tuturor și mari speranțe fuseseră puse în el, căci el avea să conducă împărăția, după ce tatăl sau va fi devenit prea bătrân pentru asta.

Un alt rege, Regele Frică, ce-și avea regatul la celălalt capăt al pământului, avea inima plină de invidie și neliniște. Regele Frică era și foarte lacom, iar din această cauză, oamenii din regatul lui trăiau în sărăcie, erau înfomețați, iar sufletele se umpluseră de amărăciune. Auzind el vestea cea mare, cum că Regele Lumină are acum un fiu, imediat se întunecă, gândindu-se cum ar putea el să cucerească acest regat minunat. Iată ce se gândi Regele Frică:

- Știu eu cum să fac să pun mâna pe acest regat! Va fi al meu cât de curând! Voi merge la botezul micului prințisor și îi voi sufla în suflet frică, muuuultă frică. Se va teme de multe, de insecte, de animale, de singurătate, de pierdere, tot ce mișcă, dar mai ales de întuneric! Cu cât el va simți mai mult din frica mea, cu atât eu voi lua mai mult din curajul lui și așa îi va fi imposibil să-mi țină piept, iar Regatul Verde va fi al meu! Nimeni nu va ști de maleficul plan!

Și așa a și făcut. Când fu strigat prima oară pe nume Prințul Curaj, deodată se ridică Regele Frică și suflă veninul său spre micul prunc. Însă pruncul era ocrotit și nu putu fi atins de nimic atunci. Regele Frică, plin de ciudă, urzi alt plan. Întinse către micul prinț cufărul său cu daruri. Pusese acolo fel de fel de obiecte prețioase, aur, argint, toate pudrate cu multă spaimă, astfel încât atunci când copilul le-ar fi atins, să fie cuprins imediat de o spaimă apăsătoare.

Prințul Curaj creștea într-o zi cât alții într-un an, învăța repede ceea ce toți înțelepții regatului îi predau și devenea tot mai curios. Într-o zi, scotocind el prin cotloanele palatului, găsi darurile primite la botezul său. Găsi și cufărul de la Regele Frică; îl deschise curios și fu uimit de strălucirea acelor nestemate. Le luă în fugă să le arate mamei sale, însă, pe drum, ceva ciudat se întâmplă. Din acel moment, Prințul Curaj devenise mai degrabă Prințul Spaimă. Se temea de orice, de melci, de zâne, de fluturi ori lăcuste, de câini, de cai, ba chiar de pisici, dar mai ales de noapte. Regele și regina, surprinși de această schimbare ce a apărut la fiul lor, au chemat vraci după vraci, însă niciunul nu a fost capabil să-i găsească un leac.

Regele îmbătrânea de la zi la zi, forțele sale scădeau, la fel și speranța că fiul său se va vindeca de frică. Prințului Curaj i-a mai rămas doar o singură pasiune. Se închidea mereu într-o bibliotecă. Acolo, se

ghemuia într-un colț și doar prin cărți mai avea curaj să descopere lumea din afara palatului și din povestirile tatălui său.

Într-o bună zi, Regele Frică trimise la palat un sol prin care îi declara război Regelui Lumină. Știindu-și tatăl bătrân și bolnav, Prințul Curaj era atât de furios pentru că nu putea să facă nimic. Începu să plângă amar. Și cum plângea el așa, auzi deodată o voce șoptind timid, dintr-un colț al camerei:

- Curaj! Curaj!

- Cine-i acolo? Cine a îndrăznit să intre aici fără voia mea? strigă prințul cu o voce speriată.

- Nu te teme, tinere prinț! Sunt Zâna Florilor... Nu vreau să te rănesc. Știi că te temi de mine...

Și se făcu liniște o vreme. Stăteau fiecare în colțul său și se priveau. Zâna începu să fredoneze un cântec de leagăn vechi, vechi de tot. Prințul tresări. Parcă mai auzise cândva acel cântec. O lumină parcă începea să-i lumineze sufletul. Era cântecul pe care îl auzise încă din prima zi de viață. Avea acum o senzație stranie, dar nu chiar necunoscută. Cumva, în mintea lui era în sfârșit liniște. Nu se mai auzea decât acel cântec. Nici corpul nu-i mai tremura, iar privirea îi era parcă mai clară, deodată. Își auzea chiar și respirația. Parcă prin creștet, ușor, pătrundea o lumină caldă, plăcută, care cobora ușor, ușor, prin umeri, prin brațe, prin trunchi, liniștindu-i inima și parcă umplând-o cu iubire, apoi curgea această lumină plăcută și liniștitoare până în vârful degetelor de la picioare. Acum era calm, potolit. Corpul, mintea și sufletul îi erau liniștite acum.

- Curaj, acum mă poți asculta. Frica ce-o simți nu e a ta, ci ți-a fost lăsată ca povară, astfel încât să nu te poți opune Regelui Frică atunci când va veni să-ți atace regatul. Eliberează-te acum de ea! Frica asta e a altcuiva! Tu ești Curaj, îți amintești?

Deodată, Prințul Curaj, tresări parcă trezit dintr-un somn profund. Se ridică iute în picioare își simți întregul corp plin de viață, de iubire, de lumină, dar mai ales de curaj și forță! Zări și zâna, dar nu se mai temea de ea. Îi mulțumi și repetă după ea: "Eu sunt Curaj!" Privi pe fereastră, dar vietățile naturii nu i se mai păreau înspăimântătoare acum. Frica dispăruse. Își recuperase curajul. Merse degrabă la mama sa, pentru a-i arăta minunea ce se petrecuse și strigă încă o dată tare, tare, de a răsunat regatul:

- Frica asta nu este a mea! Eu am în mine iubire și curaj! Eu sunt Prințul Curaj!

Sărută mâna mamei sale în semn de recunoștință pentru toată iubirea ce i-a oferit-o și pentru cântecele de leagăn fredonate cu atâta drag în vremea când era doar un bebeluș. Ieși iute din palat, își încălecă inorogul și zbură ca vântul să-l prindă din urmă pe tatăl său, care se îndrepta cu oastea spre locul unde avea să aibă loc bătălia. Pe drum, Regele Frică simțea că tot curajul lui dispare treptat, luându-i locul frica. Când l-a văzut însă pe Prințul Curaj, mai că era să pice de pe cal. Simți cum picioarele se înmoaie în șa și încep să tremure, de o luă și calul la trap, fugind cu el departe, departe de tot.

Nimeni nu l-a mai văzut de atunci, nici măcar cei din regatul său, un regat care, în lipsa Regelui Frică, a început să prospere sub conducerea unui nou rege cu inima plină de iubire. Toți își amintesc însă de Regele Frică și au învățat cât de importantă este iubirea, căci din iubire se naște curajul."

(Moștenirea Prințului Curaj)

Subiectul I (40 puncte)

1. Menționează care era planul malefic al Regelui Frică pentru a pune mâna pe regat. (6 puncte)

.....
.....
.....

2. Selectează din text o secvență care conține o trăsătură miraculoasă a Prințului Curaj și o secvență în care este prezentată pasiunea lui după ce devenise Prințul Spaimă. (10 puncte)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. Explică în 6-8 rânduri de ce dorea Regele Frică să stăpânească regatul Regelui Lumină. (10 puncte)

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

4. Cum s-a simțit Prințul Curaj, ce emoții crezi că a trăit atunci când prințul a ascultat cântecele de leagăn din copilărie. Exprimă-ți opinia într-un text de 8-10 rânduri. (14 puncte)

.....
.....
.....
.....

Subiectul al III-lea (35 puncte)

Realizează o compunere narativă, de 15-20 de rânduri, cu titlul „*Omenia nu se măsoară în cuvinte mari, ci în fapte mici pline de iubire și grijă față de ceilalți*”, în care să valorifici faptul că omenia înseamnă să nu uităm de ceilalți, să ajutăm și să luptăm pentru o lume mai bună. Pentru a obține punctaj maxim, vei avea în vedere următoarele cerințe:

- respectarea relației titlu-conținut;
- utilizarea tiparului narativ ca tipar predominant;
- inserarea unei secvențe descriptive, de minimum 20 de cuvinte, cu utilizarea a cel puțin două figuri de stil pe care le vei sublinia;
- viziunea originală a temei abordate.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Redactare, estetica lucrării, ortografie și punctuație: 10 puncte

NUMELE ȘI PRENUMELE ELEVULUI

.....

ȘCOALA DE PROVENIENȚĂ.....

.....

PROFESORUL ÎNDRUMĂTOR

LICEUL TEHNOLOGIC „FLORIAN PORCIUS” RODNA

CONCURSUL „ARIPI DIN CUVINTE”

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

CLASA a V-a

1 Iunie 2024